

М. М. Нестерчук, А. У. Месропян

Міріджанян Левон Варданович

МІРІДЖАНЯН Левон Варданович (1933–2004); 22. 01. 1933, Єреван – 15. 11. 2004, вірменський письменник, перекладач, літературознавець, громадський діяч. Член СЖ (1957), СП (1958) Вірменії. Закін. Єреван. університет (1955). Працював ученим секр. (1962–67), ст. н. с. (1967–69) Інституту літ-ри АН Вірменії; зав. ред. худож. літ-ри видавництва «Гаястан» (1967–75; обидва – Єреван). 1-й заступник голови Товариства книголюбів Вірменії (1985–89), голова товариства «Вірменська писемність» («Вірменська писемність», від 1989), товариства «Вірменія – Україна» (від 1999). Автор зб. «Морський смуток» (1965), «Пастир пісні» (1969), «Дорога» (1971), «Дорога» (1975) та ін. Як поет М. продовжував традиції вірмен. класич. поезії: тематика любові до рідної землі, її давньої історії, чимало віршів стали результатом числен. поїздок за кордон, зокрема й в Україну, низку віршів присвятив Спітак. землетрусові у Вірменії 1988. Писав також поеми, зокрема про людські долі в конкрет. життєвих обставинах, серед них – відома поема «Пастир пісні» (1969; перекладена араб., англ., рос., укр., португальськ. мовами), присвяч. трагіч. долі вірмен. композитора Комітаса та долі вірмен. нар. пісні в контексті світ. культури (один з кращих творів у вірмен. літературі на комітасів. тему; 1-а премія товариства «Текеян» у Бейруті, 1969). Окремими вид. вийшли наук. дослідж. М. «Витоки вірменської поезії» (1977), «Найдревніший вірменський рукопис „Історія Вірменії“ Мовсеса Хоренаци» (1986), «Нащадки Гайка» (1988), «Біблія і ми» (1994; у співавторстві з М. Нестерчуком); працював М. у царині худож. перекладу, більшість його перекладач. досягнень – у перекладі з української мови: поезії В. Сосюри, Л. Вишеславського, О. Новицького, О. Ющенка, Є. Доломана, Т. Костецької, М. Братана, Н. Кашук, М. Упеника, В. Коротича, Ю. Сердюка, Л. Горлача, Р. Лубківського, В. Бойченка, В. Кочевського, М. Нестерчука. Йому

